Amē dico vob: q angeli eoꝝ· i· puſil-
loꝝ. ſemp vidēt faciē pr̄is mei q̄ i cel
eſt· Glō· ieron̄· ibidē· Magna digni-
tas animaꝝ: ut vnaqueqꝫ hēat ab
ortu natiuitatis in cuſtodia ſui ange-
lū deputatū Mgr̄ in ſentēcijs li· 2°·
ca· 11: greḡ· ait· q quiſqꝫ vnū bonū
āgelū hꝫ ſibi ad cuſtodiā deputatū·
et vnū malū ad exerciciū Cū em̄ oēs
angeli boni noſtꝛ bonū velint· cōit
qꝫ ſaluti oīm ſtudeāt: ille tn̄ qui de-
putatus eſt alicui ad cuſtodiā ſpe-
cialiter hortat̄ ad bonū: ſic legit̄ de
angelo thobie. et de āgelo petri ī ac-
tib9 apłoꝝ Similit̄ et mali āgeli cū
deſiderēt malū hoīm: magis tn̄ hoīeꝫ
īcitat ad malū. et ad nocēdū forci9 i-
ſtat ille qui ad exerciciū ei9 deputa-
tus eſt Oriḡ Agūt angeli diē feſtū
letātes ſup hijs: q̄ refugiētes cōſor-
cia demonū p exercitia vtutū āgeli-
cis feſtināt ſe ſociare cōſorcijs, Luc.
15· Dico vobis: gaudiū erit angelis
dei ſup vno peccatoꝛē pniam agente·
Ad heb· 2· Nōne oēs ſunt admini-
ſtratorij ſpūs: in miniſteriū miſſi p-
pter eos q̄ hereditatē capiūt ſalutis?
Glō· ibid· Intellige igit̄ quātus hōr
nobis exiſtit: ut ad nos ſicut ad ci-
ues miniſtros angelos ſuos deſtinet
de9. Quāuis em̄ multū ſit int̄ ange-
los et hoīes: ꝓpinq̄s tn̄ nobis eos fe-
cit: q noſtre ſaluti ſtudēt, ꝓpē̄ nos diſcur-
rūt: nobis ſuo fungūtur officio· Ho°
eſt op9 angelicū. angelice functiōis
officiū: ut ōmia fiant ꝓ ſalute ꝓxio-
rum· Magis autē hoc eſt op9 xpi:
q angelis nobis ſupioibꝫ precepit
ad noſtram ſalutē ſuū exhibere mi-
niſteriū Bernard9. Angelis ſuis mā-
dauit de te· O quātā tibi debet hoc v̄-
bum īferre reuerenciam: afferre de-
uocōnem: conferre fiduciam· Pro p̄-
ſencia reuerenciam: Pro beniuolē-
cia deuocōnem: Pro cuſtodia fiduci-
am· Caute ergo ambula: vbiqꝫ ſūt
angeli ut cuſtodiant te in omnibus
vijs tuis· In quouis diuerſorio· in
quouis angulo reuerenciam exhi-
be tuo āgelo: ne audeas illo preſen-
te quod me vidēte non auderes· Aſ-
ſunt ergo tibi: non modo preſentes
tecum: ſed pro te· Aſſunt ut prote-
gant: aſſunt ut proſint· Hec autē
placent eis que ī nobis inuenire de-
lectāt: ut ē ſobrietas· caſtitas· pau-
ptas voluntaria· crebri in celum ge-
mitus: et ſup hec ōmia veritatē ꝛ pa-
cē a nobis exigunt·

¶ De remedio tēptacōnum in gene-
rali· Ca· 12·

Salomon prouer· p°· Fruſt-
ra iacitur rethe ante ocu-
los pēnatorum· Auguſt·
Pēnati ſunt viri ſpirituales qui a-
lis gemine caritatis ſurſum ferun-
tur: terrena deſpiciunt: quibus om-
nis ſarcina mandatorum leuis eſt·
qui in omnibus inſtituti ſunt: ut cū
apoſtolo dicant Non ignoramus co-
gitationes eius, Hos qui audierit:
non capitur laqueo inſidiancium·
Prouerbioꝝ· iij· Fili ne ſis ſapiens
apud temetipſum· Cuſtodi cōſiliuꝫ:
et erit vita anime tue· Tunc ambu-
labis fiducialiter in via tua: et pes
tuus non impinget· Eccleſiaſ· 11°·
Non oēm hominē ducas ī domum
tuam: multe enim ſūt inſidie doloſi·
Attende tibi a peſtifero: fabricat eñ

eſt em̄ mala. Fili ne in multis ſint actꝰ
tui. et ſi diues fueris: non eris immu-
nis a pecco. Eccle. iij. Fili in mãſuetu-
dine opa tua pfice. Quãto magnus
es humilia te in oĩbus: et corã deo in-
uenies graciã. Altiora te ne queſie-
ris. et fortiora te ne ſcrutatus fueris:
ſed que pcepit tibi deus illa cogita
ſemp: et in opibus eius pluribꝫ ne fu-
eris curioſus. Nõ eſt em̄ tibi nccari-
um: ea que abſcõdita ſũt videre ocu-
lis tuis In ſuperuacuis rebꝫ noli ſcru-
tari multipliciẽ. Multos em̄ ſupplã-
tauit ſuſpitio eoꝝ: et in vanitate de-
tinuit ſenſus illoꝝ. Cor durũ male
habebit in nouiſſimo: et qui amat pe-
riculum pibit in illo, Eccle. vi. In mł-
titudine pſbiterorũ prudẽtiũ ſta. et
ſapiencie eorũ ex corde coniũgere: ut
omnẽ narracionẽ dei poſſis audire. Ibidẽ
.humilia valde ſpm̄ tuũ: qm̄ vin-
dicta carnis impij ignis et vermis. Ibidẽ
.Cum viro ſcõ aſſiduus eſto: quẽ
cũqꝫ cognoueris obſeruãtẽ timorem
dei. cuiꝰ anima ẽ ſcḋm animã tuã. Cor
boni cõſilij ſtatue tecũ: non ẽ em̄ tibi
aliquid plus illo, Eccle. iiij. Preſbite-
ro humilia animã tuã: et magnato
humilia caput tuũ. Noli reſiſtere cõ-
tra faciẽ potẽtis: nec coneris contra
ictũ fluuij. Noli citatꝰ eſſe in lingua
tua: et inutilis et remiſſus in opibꝫ
tuis, 28. Flagelli plaga liuorẽ facit:
plaga lingue cõminuet oſſa. Sepi
aures tuas ſpinis: et noli audire li-
guam neqᷓ: et ori tuo facito hoſtia et
ſeras auribus tuis, Eccle. x. Si ſpi-
ritus ptãtem hñtis aſcendit ſup te:
locum tuũ ne dimiſeris, Eccle. 33. In
omnibꝫ opibus tuis pcellẽs eſto: ne

dederis maculam in gloriã tuã. Con-
tra malũ bonũ. et cõtra vitã mors:
ſic cõtra virũ iuſtũ peccor; et ſic intu-
ere in oĩa opa altiſſimi. Duo contra
duo: vnũ cõtra vnũ, Augꝰ. Tempta-
tus ẽ dñs a diabolo: quõ ipe repulit
temptacionẽ docuit militẽ pugnare.
Attẽde quid ille reſpondit: et qñ tibi
talis temptacio aduenerit dic illud
tu: ſemp videlicet ſibi ↄ̄ſiſtẽdo p ſcrip-
turam ſicut ipe fecit. Si aduſarius
te temptat de appetitu honoris: cogi-
ta; quid ſupbis ſra et cinis. Si de ap-
petitu diuiciaꝝ: cogita; nudus egreſ-
ſus ſũ de vtero matris mee: etc. Si
de appetitu deliciaꝝ reſpõde; caro et
ſanguis regnũ di nõ poſſ. Et ſic de a-
lijs quibuſcũqꝫ ĩpugnamur: ſemper
vtamur clipeo ſacre ſcripture ad de-
fenſionẽ nrãm; greg. Dñs in oĩbus
temptacõibus ſuis vſus ẽ autorita-
tibus ſcripture. ad nos informandũ:
ut qᷓciens a prauis hoĩbus aliquid
patimur. magis ad doctrinã qᷓm ad
vindictã excitemur, bnardꝰ. Frẽs
ſi modo preſentes videremus adam
in eo articulo poſitum aſcendẽtibus
cogitacõnibus in cor eius et pceptũ
creatoris: Nõne clamareꝰ aduſus
eũ dicentes. caue tibi miſer. vide ne
feceris. ſeducta eſt mulier. nõ acqui-
eſcas ei. Vt quid ergo quociens ap-
phẽdit nos temptacõ ſimilis nõ pſua-
demꝰ nobisipis: Augꝰ. Nullũ meli-
us negotiũ eſt in tribulacõne. qᷓ re-
cedere ab eo ſtrepitu qui foris ẽ. et
ire in interiora mẽtis ſecretaria: ibi-
qꝫ deũ inuocare vbi nemo videt ge-
mentẽ et ſubuenietẽ: humiliare ſeip-
ſum in confeſſione pcti: magnificare

et laudaꝛe deū:et corripiētē ⁊ ꝯſolātē. Quis enī ē q̄ pugṅt et n̄ vincat.n̄ qui dicit: Infelix hō.q̄s me liberabit: grā dei p ihm xp̄m. Glō. ibid. dicit ſe grā liberatū:ne q̄s torpeat ſecur⁹ q̄ꝫ pec‐catū n̄ vltra noceat: q2 n̄ grā māſe‐rit.pc̄m iterū occupat. Ex vitis pa‐trū, dixit ſenior frī turbato ꝓpt̄ ne‐gligēcias et tēptacōes.q̄s ī ſolitudi‐ne paciebat̄. Tu ſede in cella tua:et fac qd̄ potes ſn̄ ꝑturbacōe. Et ſi na‐ta fuerit tibi aliq̄ tribulacō.noli deſere‐re locū:ſꝫ crede in deo q̄ mittet grām ſuā:et ipſe erit tibi ꝯſolatio ſi i veri‐tate eū rogaueris. Itē Queſiuit ali‐qn̄ frat̄ ſeniorē dicēs. Quid facē dꝫ homo in oī tēptatiōe: Rn̄dit ſenior. Flere dꝫ in ꝯſpectu dn̄e bonitatis: nemo enī ſibiipſi ſufficit. Gerſon Ad‐uerſus cūctas illaq̄antes tēptatio‐nes inimici q̄ certe ſūt innūabiles. nō niſi vnū generale remediū repit̄. vti btō āthonio reuelatū extitit: vt q̄s viꝫ ꝓfundā ſp̄ hēat hūilitatē.et af‐fectione ſincera puroq3 corde ſuā to‐tā ſpē in dei ac ſcōꝝ auxiliū ſtatu‐at:ideq3 ſe facilit̄ poſſe.eē dei grāꝫ ſen‐ciat ꝑmaximā. Nichilomin⁹ tamen ſuū ſēp debitū faciat apud deum.et obſeruāciam mandatorū ei⁹:predi‐cte innitēdo ſpei. Nā ſic firmit̄ credi‐m⁹ hoiem ſola dei ſaluari mīa: ita eā ſumope venerari.diligē.cariſſ̄ dere q3 debem⁹. Verū nichil ita inſtruere hoiem p̄t in tā varia tēptacōnū per‐plexitate ſic grā dei:q̄ p deuotā ora‐cōem in ꝓfunda hūilitate atq3 ꝯtri‐cōe cordis fuſam acq̄rit̄. Itē q̄dā Ta‐ta ſūt int̄ ſe cuncte tēptationes dif‐formitate diſpares et adūſe:ut ſi nl̄la doctrina ſenſatū hoiem imbueret: nichilomin⁹ ipſa ꝯfuſibilis altnan‐cium impulſuū varietas ſatis ſup‐q3 ſufficeret vniuerſas machinaci‐ones elidere. An nō ad oculū cernim⁹ q̄uo in vna hora ꝯtrarijs ſua ſtimi‐bus q̄nq3 fatigamur:q̄ vtiq3 ſil̄ vere neq̄q̄ eē p̄nt: Exēplū claꝝ de hēſibꝫ hēm⁹ aug⁹. teſte:q̄ mirābili altcaci‐one fidē ſcām aſtruūt licꝫ neſciēter: nec vnq̄ int̄ ſe ꝯcordiā hūere. Arri⁹. trinitatē pſcāꝫ:cō̄ ſabelliū vſq3 ad mortē defenſat̄. Econ̄ ſabelli⁹ vnita‐tē t̄initatis affirmat:et vterq3 hēti‐cā ꝑuitatē cōtumaciter retēnt. Ta‐ceat ecīa ſi vult:q2 inimici ei⁹ ſacamēta fidei ſue cōprobabunt. Ita tēptatio‐nes recte ſi attendim⁹ ſe mutuo cō‐fundūt: q̄ſi nullo fundamēto ſubſi‐ſtētes. Tēptatio enī infidelitatis de‐ſperationē expellit et econ̄. Qui enī credit ſcripture ſac̄e nō p̄t deſperaꝛe: et q̄ temptat̄ de deſperatiōe.oīo non p̄t eē incredul⁹. Si enī neq3 gaudi‐a celi neq3 penas inferni eē credit:q̄‐modo de illis tēptabit̄: Sic tēptacō inuidēcie expellit tēptacōnē vane le‐ticie:tenacitatis ꝓdigalitatem:ire blādicias.et econ̄:⁊ ſic de alijs. Meri‐to igit̄ negociū tēptatiōis ī tēbris ꝑ‐ambulaꝛe d̄r:qd̄ nulla ex pte verita‐tis luce ꝑfundit̄:ſꝫ totum velut mē‐doſa falſitate pagitur.

Contra temptacōem infidelita‐tis. Ca. 19.

Abacuk. Iuſt⁹ in fide ſua viuet. Oſee. 2. Spōſabo te mī ī fide. Eccī. 1. ſapia ⁊ diſci‐plia dn̄i:⁊ bn̄placitū ē illi fides ⁊ mā‐ſuetudo. Heb. 11. Sine fide ipoſſibile